

12-13

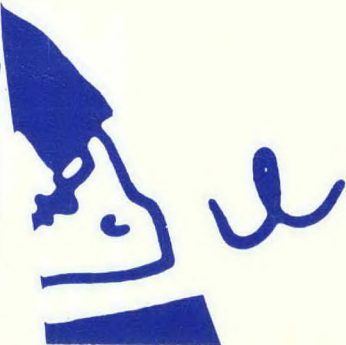
Casal de la Pau - Cervantes, 2, pral-1 08002-BARCELONA
PRIMAVERA 1990

300 PTES

16 FF

MOCADDOOR

informatiu per la lluita antimilitarista

MOCS

PAÍS VALENCIÀ:	MOC València Blanquerías, 4, 1 46003 València
COMARQUES DE Ponent:	MOC Ponent Aptat. Correu 850 Lleida
MALLORCA:	Grup d'Objectors Mallorca Aptat. Correu 1566 07080 Ciutat de Mallorca
MENORCA:	MOC Menorca Aptat. Correu 178 07700 Maó
EMPORDÀ:	MOC Empordà Reiquer, 26 17753 Espolla
MARESME:	Assemblea Antimilitarista del Maresme Casal Independència Carrí Ral, 504, 1 MATARÓ
VALLÈS ORIENTAL:	MOC Vallès Oriental Ateneu Popular Plaça de l'Església, 9, 3-2 08400 Granollers
	MOC (Manlú) Dos de Maig, 31, Af-1 08450 Parets del Vallès
GARROTXA:	Agrupació Naturalista de la Garrotxa Servei Comarcal de Joventut Torre Malagrida Passatge de Barcelona, 15 17800 Olot
BAGES:	Grup d'Objectors del Bages Casal de la Pau Aptat. Correu 392 08240 Manresa
	Assemblea Antimilitarista del Bages Guimerà, 53, 2-1 08240 Manresa
RIBERA D'EBRE:	MOC (Carles) Plaça Major, 4 43746 La Serra d'Almos
BAIX LLOBREGAT:	MOC Bellvitge Prado, 12, 13-1 08907 L'Hospitalet
	Grup d'Objectors de Sant Just Casal de Joves de Sant Just Plaça del Parador s/n 08960 Sant Just Desverm
ANJOIA:	MOC Anjoia Aptat. Correu 466 08700 Igualada
BAIX CAMP:	MOC Reus Ateneu Llibertari de Reus Sant Vicenç, 3 43201 Reus
BARCELONÈS:	MOC Badalona Casal de Joves. Dalt la Vila Germà Bernavé, s/n 08911 Badalona
	MOC Casal de la Pau Cervantes, 2, pral-1 08001 Barcelona
OSONA:	Assemblea Antimilitarista i d'Objecció Casal Sant Just Sant Just, 1, 2 08500 Vic
BERGUEDÀ:	Assemblea Antimilitarista del Berguedà Aptat. Correu 30 08600 Berga
UNIVERSITAT POLITÈCNICA DE CATALUNYA:	SIOC Escola Tècnica Superior d'Enginyers de Telecomunicacions Jordi Girona i Salgado, s/n Barracac C 08034 Barcelona

MOCADOR 12 - 13

Un altre MOCADOR. Ja en portem 11 a l'esquena i aquesta vegada l'hem fet més gros que mai, per això l'hem batejat MOCADOR 12-13.

Sempre hem intentat que el MOCADOR reflectís l'actualitat del Moviment antimilitarista, i si hem de fer cas de les pàgines que segueixen aquesta introducció veureu que ja queda molt enrera, de moment, els primers Consells de Guerra, que continua, talment com una rutina, l'empresonament arbitrari i selectiu dels objectors insumbisis, que les presentacions ja no fan l'efecte que haurien de fer.... Queden, però, moltes coses penjades: Encara no se sap segur com acabarà la sentència del Tribunal Suprem anul·lant el reglament de la PSS i de moment s'ignoren les conseqüències de l'admissió a tràmit per part del Tribunal Constitucional del recurs presentat pel jutge militar de Pamplona respecte a quina jurisdicció, la civil o la militar, ha de jutjar els insumbisis.

Els partits i organitzacions afins, com és costum, han aprofitat l'ocasió per demanar una nova llei d'objecció reclamant el DRET que tenen els objectors a fer una PSS (Iniciativa per Catalunya) els uns, i una altra amnistia els altres. Una altra organització política (les JERC) se n'ha sortit amb una de bona: La Insummissió Nacional, una Insummissió contra l'ocupació espanyola. Mentre la Generalitat continua distribuint una guia pràctica sobre la PSS on s'adjunten els models d'instància per a sol·licitar el segrest d'objectors de consciència per part de les entitats de torn. L'èxit de LA INSUBMISSIÓ EN CONCERT ha deixat palès que els polítics d'aquest país viuen d'esquena a la realitat social i a anys llum de les reivindicacions dels joves.

Una altra organització, l'AOC, que més que una associació d'objectors sembla un sindicat de prestacionistes, ha volgut i vol monopolitzar la sentència del

Tribunal Suprem i intenta promoure una reforma de la llei basada en la igual durada de la mili i la PSS i en la no necessitat de declarar els motius de l'objecció; d'aquesta manera creuen que les entitats afins a l'AOC ja tindran justificat el segrest d'objectors.

Però coincidint amb el dia internacional de l'objecció de consciència, el 15 de maig, les organitzacions antimilitaristes europees han manifestat la seva solidaritat vers els insumbisis. Una actitud ben diferent a la de l'AOC que només pensa en la seva llei, mentre un altre objector català, Miquel Gómez, acaba de ser detingut i empresonat per ser insumbís. Mentre menys d'un centenar de persones, convocades per l'AOC, es concentraven davant de la Delegació del Govern a Catalunya, més d'un miler, convocades per la Plataforma, es manifestaven per demanar la llibertat dels objectors empresonats i contra l'existència dels exèrcits. Dues maneres ben diferents de commemorar el dia internacional de l'objecció.

Intentarem que en el proper número (extra d'estiu si tot va bé) surtin tots aquests temes.

De moment ja teniu lectura per estona:

El plat fort d'aquest MOCADOR 12-13 és el dedicat a **LA INSUBMISSIÓ EN CONCERT**, concretament les entrevistes que Jordi Muñoz ha fet a l'Amèric, en Lluís Llach i la Dharma. També us recomanem tota la informació sobre la **Campanya Contra el Comerç d'Armes** (C³A) i les pàgines d'internacional. Us oferim també una visió històrica, des de la perspectiva catalana, de la Insummissió i un article d'actualitat realitzat per Vicenç Fisas: **L'Europa dels Blocs davant el desarmament**. Esperem que tot això i més us satisfaci les vostres neures antimilitaristes.

EQUIP DE REDACCIÓ

Han col·laborat en l'elaboració d'aquest MOCADOR:

CORRECTORS/ES, MECANÒGRAFS/FES, MAQUETISTES, COMPAGINADORS/ES I TOTA MENA DE FEINES BRUTES: Txell (la dire), Pere, Joan Carles, Carles, Miquel de Vic, Núria, Jordi, Òscar i col·laboradors habituals.

DIBUIXANTS: Tots

REDACTORS/ES I ALTRES ACTIVITATS: Jordi Muñoz, Maria Dolors, Vicenç Fisas, Òscar, Benja, Jordiet, Jordi Forn, Linus, Marc, Jordi Pujades, El Liró Eixerit, Núria, Santi i Marta, Gustinet, Sergi Rodríguez, Manel i corresponsals a l'estranger.

SUMARI

1. **PSS, 0 - INSUBMISSIÓ, 1**

PETIT PACTE CONFERENCIAL APREMIERADO

El pacte de pau de París, que ha estat signat per tots els països de l'Europa occidental, és un pacte de pau que ha estat signat per tots els països de l'Europa occidental.

— F. B.

2. **L'EUROPA DELS BLOCS D'AVANT EL DESARMAMENT**

El desarmament és un tema que ha estat discutit durant molts anys i que ha estat discutit durant molts anys.

3. **ELS INSUBMISSOS, LA TRUITADE PATATES I EL SENYOR RICO**

El senyor Ricó és un senyor ric que ha estat discutit durant molts anys i que ha estat discutit durant molts anys.

4. **POT SER ANTI CONSTITUCIONAL?**

El pacte de pau de París, que ha estat signat per tots els països de l'Europa occidental, és un pacte de pau que ha estat signat per tots els països de l'Europa occidental.

5. **QUÈ EN FEM DEL PORTA AVIONS?**

CONCLUSIÓ: FEMER QUE PASSEM A NAVEGAR

El porta avions és un tipus de vaixell que ha estat discutit durant molts anys i que ha estat discutit durant molts anys.

6. **LIBRES**

El llibre és un tipus de literatura que ha estat discutit durant molts anys i que ha estat discutit durant molts anys.

7. **OBJECCIÓ FISCAL**

La objecció fiscal és un tipus de tributació que ha estat discutit durant molts anys i que ha estat discutit durant molts anys.

8. **EL FRACÀS FRANCÈS**

L'OBJECCIÓ IMPROVABLEMENT QUE EL FRACÀS FRANCÈS

El fracàs francès és un tipus de guerra que ha estat discutit durant molts anys i que ha estat discutit durant molts anys.

9. **GRÈCIA**

Grècia és un país que ha estat discutit durant molts anys i que ha estat discutit durant molts anys.

10. **LA INSUBMISSIÓ EN CONCERT**

La insubmissió en concert és un tipus de guerra que ha estat discutit durant molts anys i que ha estat discutit durant molts anys.

11. **DICCIONARI ABREVIAT**

El diccionari abreujat és un tipus de llibre que ha estat discutit durant molts anys i que ha estat discutit durant molts anys.

12. **CAMPANYA CONTRA EL COMERÇ D'ARMES**

La campanya contra el comerç d'armes és un tipus de guerra que ha estat discutit durant molts anys i que ha estat discutit durant molts anys.

13. **LA INSUBMISSIÓ HISTÒRICA**

La insubmissió històrica és un tipus de guerra que ha estat discutit durant molts anys i que ha estat discutit durant molts anys.

14. **CONTRA EL PLA DE RESIDUS**

El pla de residus és un tipus de guerra que ha estat discutit durant molts anys i que ha estat discutit durant molts anys.

15. **EL SOMN DEL LIRÓ EXCERIT**

El somn del liró excerit és un tipus de guerra que ha estat discutit durant molts anys i que ha estat discutit durant molts anys.

16. **PER A TORNAR A LA PAU**

Per a tornar a la pau és un tipus de guerra que ha estat discutit durant molts anys i que ha estat discutit durant molts anys.

PSS, 0 - INSUBMISSIÓ, 1

PETITES VICTÒRIES DE LA INSUBMISSIÓ

Per evitar la posta en marxa de la P.S.S. és evident que cal anar guanyant terreny als qui intenten vendre-la com una postura prosocial, solidària, oposada a la postura "passota" dels insubmisos, "que no volen fer res". I guanyar-los terreny vol dir sobretot treballar en la línia d'informar i convèncer.

En aquest sentit, a Badalona, es pot dir que hem aconseguit una petita victòria, malgrat que un jove estigui fent la P.S.S.

L'èxit consisteix en que no ha pogut realitzar les feines prèviament planificades perquè els centres receptors dels seus serveis no l'han acceptat. El jove fa la PSS a la Creu Roja, i com a VOLUNTARI d'aquesta havia de portar a terme un programa social de barri, fent feina d'Educador de Carrer, i havia d'ocupar en lloc de monitor de menjador en una Escola Especial. El beneficiari d'aquests serveis era l'IMSP, Institut Municipal que gestiona tots els serveis socials i personals de la ciutat (o gairebé tots), i que

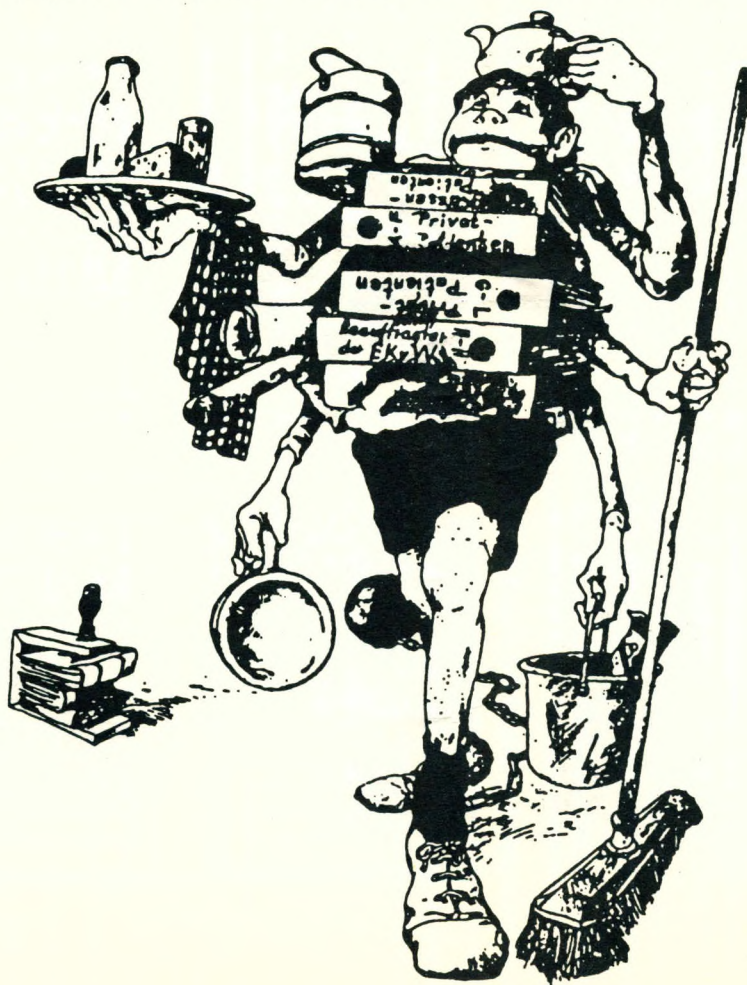
mitjançant un conveni de col·laboració amb la Creu Roja ofereix als seus Centres personal voluntari per cobrir algunes feines, estalviant-se així de contractar més personal. Al mateix temps, aquesta fórmula permet que l'Ajuntament rebi serveis de prestacionistes sense estar directament implicat en la seva "contractació", evitant així els perjudicis d'imatge pública que això li podria comportar. (Cal tenir en compte que la oposició a que l'Ajuntament agafi objectors ha estat motiu de diversos articles en la premsa local, i s'ha tractat en el Ple quan va ser ocupat per la Plataforma de Badalona, existint un acord verbal amb el compromís de no agafar-ne).

Abans que s'incorporés el jove a fer la PSS, vam repartir a tots els centres de l'IMSP la PROPOSTA DEL MOC, explicant als directors i delegats sindicals les intencions d'aquest Institut, al mateix temps que ferem arribar la Proposta i l'oposició als alts càrrecs i consellers implicats.

L'oposició dels centres va evitar que el projecte es portés a terme, i fins i tot existeix un document signat pels directors oposant-se per raons professionals a la incorporació de prestacionistes en els diversos centres. Malgrat tot l'objector compleix la PSS a la Creu Roja (?). Hem connectat amb ell per fer-li saber la nostra postura, sense cap pressió. Pensem que a mida que la gent està informada i entèn els nostres arguments, pot recolzar la insubmissió. I és indispensable per poder fer inaplicable la llei, que els qui manen se sentin pressionats; per tant cal que enfoquem la nostra tasca d'informació i convenciment no només als alts càrrecs, sinó als treballadors, als professionals, als estudiants, a la massa social, que pot pressionar aquests alts càrrecs. Incidint en cada àmbit professional i laboral implicat, són moltes les persones que poden fer seva la lluita contra l'aplicació de la PSS.

És una via que requereix temps. Cal connectar, parlar, explicar, discutir,... Potser és laboriosa, però eficaç.

Maria Dolors
MOC de Badalona

L'EUROPA DELS BLOCS DAVANT EL DESARMAMENT

En el contexte dels canvis que en els darrers mesos s'estan produint a Europa, la reunificació política de les actuals RFA i RDA és el primer obstacle per a prendre iniciatives de desarmament ambicioses. L'autor proposa 12 mesures a prendre en un termini de deu a quinze anys per a un programa de desarmament a Europa que alliberaria recursos econòmics que es podrien canalitzar cap a la cooperació solidària i lluitar contra la misèria i la degradació ecològica. L'article acaba aconsellant als polítics professionals la lectura dels llibres i estudis, ignorats fins ara, que expliquen polítiques de defensa coherents amb la situació actual.

La realització, no ja de propostes de desarmament ambicioses, sinó d'iniciatives molt més moderades que ja s'han plantejat en cercles diplomàtics europeus, ensopega amb un seguit d'obstacles derivats, en part, de l'accelerat ritme amb què es produeixen els esdeveniments polítics en alguns països de l'Est. El primer obstacle és, no cal dir-ho, el disseny de la futura Alemanya.

Donant per descomptat la reunificació política de les actuals RFA i RDA, sorgeix el problema de quin tipus de defensa militar hauria de tenir aquesta república, de manera que ni Polònia, ni l'URSS, ni cap altre país se senti amenaçat, provocat o temorós.

S'han alçat nombroses veus demanant una integració de l'actual territori de la RDA a l'OTAN. També hi ha polítics que voldrien fer el mateix amb Hongria, tot argumentant que no seria bo ni estabilitzador que els països que han format part del Tractat de Varsòvia durant aquestes dècades assolissin un estatut de neutralitat.

Sorpren que moltes de les veus que fa tan sols quatre anys es preocupaven tant de repetir que Espanya no podria sortir de l'OTAN (perquè desestabilitzaria Europa, perquè no és el mateix no-entrar que sortir, etc.) vegin ara amb tan bons ulls que un o diversos països del Tractat de Varsòvia, no sols surtin d'aquesta aliança, sinó que s'integrin al l'altre bloc militar. Quina reacció cabria esperar d'aquesta gent si passés quelcom semblant però a l'inrevés? Quina reacció es produiria en el si de l'OTAN si, per exemple, un canvi polític a Grècia i Turquia fes que aquests països decidissin integrar-se al Tractat de Varsòvia? Es

El tema que s'ha de plantejar en aquests moments a Europa no és com engrandir l'OTAN o el Tractat de Varsòvia, sinó com afeblir-les militarment i a l'unison.

consideraria senzillament intolerable. I amb raó.

El tema que s'ha de plantejar en aquests moments a Europa no és com engrandir l'OTAN o el Tractat de Varsòvia, sinó com afeblir-les militarment i a l'unison. Es tracta d'aprofitar tots els canvis polítics que estan en marxa per transformar profundament la cultura armamentista creada per l'existència de dos blocs militars enfrontats durant quatre dècades.

Per sortir d'aquesta situació cal acceptar i facilitar que els països de l'Est que es van independitzant de Moscou, puguin adoptar un estatus de neutralitat, de desconexió amb la lògica dels blocs, siguin quines siguin les seves simpaties polítiques majoritàries. Es tractaria d'engrandir a Europa l'espai neutral, en el sentit de no pertinença a un bloc, al temps que els països que restin integrats en les dues aliances treballin per desmilitaritzar progressivament aquestes aliances, tant a nivell doctrinal com operatiu (organització, logística, personal i armes), i per les vies que assenyala el nou discurs de les defenses no-ofensives i no-provocatives.

En els deu o quinze darrers anys s'han donat multitud d'idees en aquest sentit que poden aprofitar-se i posar-se en pràctica. Això inclou

iniciatives com la de zones desnuclearitzades, passadissos desmilitaritzats, zones lliures d'armes ofensives, etc. Propostes totes elles que possibilitarien prendre mesures graduals i recíproques en un sentit desmilitaritzador, i augmentant el nivell de confiança entre tots els països.

Una iniciativa que va en aquest camí és la que va fer a començaments d'any el líder del renovat Partit Comunista de la RDA (SED-PSD), Gregor Gysi, qui va proposar en l'anomenat "programa Seguretat 2000" la retirada de totes les tropes aliades del sòl alemany abans del 1999, la reducció dels seus exèrcits en un 50%, el desmantellament de totes les zones d'entrenament militar situades en una zona de 80 kms. al llarg de la frontera alemanya i renunciar a la modernització dels seus armaments. El ministre de defensa de la RDA, per la seva banda, també es va manifestar partidari de què l'Alemanya reunificada del futur disposi d'un sol exèrcit, defensiu i petit (150.000 homes).

A manera de síntesi, doncs i prenent la invitació del ministre de defensa espanyol de plantejar objectius ambiciosos cara al futur de la defensa europea, entenc que

Es tracta d'aprofitar tots els canvis polítics que estan en marxa per transformar profundament la cultura armamentista creada per l'existència de blocs militars enfrontats durant quatre dècades.

un programa cap al desarmament hauria d'incloure les següents mesures generals, en un termini de deu-quinze anys:

1) Basar la nova política de seguretat europea, tant a nivell nacional com de les aliances, en el discurs de la defensa no-ofensiva i no-provocativa.

2) Avançar amb rapidesa en la desnuclearització del continent, creant zones lliures d'armes nuclears (Mediterrània inclosa), disminuint el potencial francès i britànic i accelerant els acords entre els EE.UU. i l'URSS.

3) Creació de zones desmilitaritzades i zones lliures d'armes ofensives, especialment al llarg de les actuals fronteres entre blocs.

4) Retirada total de les tropes estrangeres en tots els països europeus.

5) Acceptació de l'estatus de neutralitat i desconexió dels blocs d'aquells països que decideixin sortir-se del seu bloc.

6) Mantenir tot el territori actual de la RDA com a zona desmilitaritzada.

7) Limitar el personal de les forces armades nacional fins a un nivell equivalent al 0'2% de la seva població.

8) Limitar les despeses militars fins a un percentatge equivalent a un màxim de l'1% del PIB de cada país.

9) Supressió de totes les armes clarament ofensives.

10) Conversió progressiva de gran part de la indústria militar, possibilitant la producció de béns d'utilitat social.

11) Potenciar els fòrums de discussió que abastin a tots els paï-

sos del continent, com la Conferència de Seguretat Europea.

12) Canalitzar els recursos econòmics alliberats per aquest procés de desarmament a la cooperació amb els països subdesenvolupats, a combatre la misèria de moltes zones europees i a lluitar contra la degradació ecològica del Planeta.

Des de molts centres d'investigació sobre la pau s'ha treballat durant anys preveient aquestes situacions i dissenyant polítiques de defensa coherents amb aquests objectius. Hi ha un bon grapat de llibres i estudis que ho expliquen. Potser seria hora de què els polítics professionals hi donessin un cop d'ull.

Vicenç Fisas Armengol
Investigador sobre pau i defensa

ELS INSUBMISOS, LA TRUITA DE PATATES I EL SENYOR RICO

Qualsevol mati -posem que és de dimecres, com avui-, a la barra d'un bar. Entre les racions de truita de carxofes i els carajillos de rom brollen els comentaris. Hi ha dos homes que llegeixen l'Sport i un El Mundo Deportivo.

Un dels que llegeix l'Sport arriba a l'última pàgina i, com que ja s'ha llegit El Mundo Deportivo, agafa amb mandra un diari d'informació general que hi ha, oblidat, en un racó de la barra.

El fulleja.

De cop, colpeja les pàgines amb el palmell de la mà i alça la veu: "Ara en diuen insubmisos, dels objectors de consciència. Ja els arreglaria jo! ¿Sabeu què en faria? ¿Ho sabeu?" Algú a la barra diu que no. (I si no ho diu, tant li és.) "A la Legió! Els faria fer la mili a la Legió!" Un que pren un trifàsic té opinió pròpia sobre el tema: "El que passa és que són uns maricons". Grans riallades. Un que menja tripa branda la mà i explica: "Doncs mira que s'ho passarien bé, als quartels: tot són homes!" "Ara, ja no", diu un altre, "també hi admeten dones". Un moment de desconcert, que s'arregla de seguida. "Deuen ser bolles", diu el del trifàsic. Més riallades.

Un que encara no havia badat boca explica que ell, a la vida, mai no s'ho ha passat tan bé com a l'època de la mili. "Quines trompes que agafàvem!", explica per refermar l'afirmació. Embalat, insisteix: "Ningú no es mor, per fer la mili!" Però llavors calla, perquè s'adona que n'hi ha que sí que es moren. Encara que no en recorda exactament les xifres, fa uns dies va sentir per la tele que en moren alguns, fent-la: nois dèbils i poc resistents. Però no importa: ja hi ha algú que pren el relleu, amb el to habitual d'aquestes converses, on els diàlogants no intercanvien arguments, sinó axiomes que basen la validesa únicament en els decibels amb què són proferits.

El Tribunal Militar Territorial

Tercero de la Región Pirenaico-Oriental ha sentenciat Josep Maria Moragriegua i Carles Hinojosa a un any i un mes de presó. (El mes de torna és perquè no puguin acollir-se a la remissió condicional, que s'atorga a les penes de menys d'un any.) Quan la sentència sigui ferma, se sabrà si Hinojosa i Moragriegua han de complir la condemna en una presó militar o en una presó civil.

No es poden queixar. Pitjor els hauria anat si al Tribunal Militar Territorial Tercero de la Región Pirenaico-Oriental hi hagués estat Francisco Rico, de la Reial Acadèmia Espanyola de la Llengua. A la classe de dimecres passat a la Universitat Autònoma, el senyor Rico va dir (en el seu aristocràtic estil tipus carajillo de rom i truita de mongetes) com condemnaria ell els insubmisos Hinojosa i Moragriegua: "Que los fusilen. O, mejor aún, que les corten la cabeza y nos la traigan". És clar que, tot seguit, es va cagar a les calces i es va afanyar a explicar que ho havia dit a tall de broma.

Gràcies, Pacolete, per aclarir-ns-ho.

POT SER ANTICONSTITUCIONAL?

D'un temps ençà, i donat el caire que agafen les coses, el ministeri de Defensa no para de recordar-nos que la mili s'ha de fer perquè ho mana la constitució que tots vam votar. Hi hauria molt a discutir. La llei no és mai científica i per tant és susceptible de moltes interpretacions, i, tal vegada, donant-li la volta a la truita podríem explicar la seva anticonstitucionalitat. Anem per passes. Amb la constitució a la mà, tenim l'article 30 que, sota el títol "De los Derechos y Deberes de los Ciudadanos" ens parla de tot allò que es refereix a l'actual estat de la qüestió. El primer punt d'aquest article diu: "los españoles tienen el derecho y el deber de defender España". Això es pot interpretar dient que quan vingui una guerra ja ho faran. D'altra banda, a les dones se'ls impedeix de fer la mili, per tant se'ls vulnera el dret. El segon punt assenyala que: "La Ley fijará las obligaciones militares de los españoles y regulará, con las debidas garantías, la objeción de conciencia, así como las demás causas de exención del servicio militar obligatorio, pudiendo imponer, en su caso, una prestación social sustitutoria". De la constitució emana una llei que obliga a fer la mili, però no és la pròpia constitució qui obliga a fer-la. Si per la mateixa llei s'anul·la la mili obligatòria, la

constitució resta inalterable i no val dir que si aquesta llei anul·la el servei obligatòriament se n'hagi de posar una altra que contempli el servei social substitutori. El condicional del verb "poder" que s'utilitza a l'enunciat anul·la aquesta obligatorietat.

Tampoc el tercer punt de l'articulat: "Podrá establecerse un servicio civil para el cumplimiento de fines de interés general" diu que necessàriament s'hagi d'establir aquest servei. Ara és l'ús del verb "podrá establecerse" implica que també "podrá no establecerse" - el que ha traït els interessos del govern i, d'altra banda, en aquest punt ja no es menciona per res el servei militar. I no cal ni comentar el quart punt de l'esmentat articulat: "mediante Ley podrán regularse los deberes de los ciudadanos en los casos de grave riesgo, catástrofe o calamidad pública", ja que és una redundància del tercer punt.

Un cop tenim la possible anticonstitucionalitat del servei militar, anem a buscar-li la inconstitucionalitat. Raons teòriques i pràctiques no en mancaran.

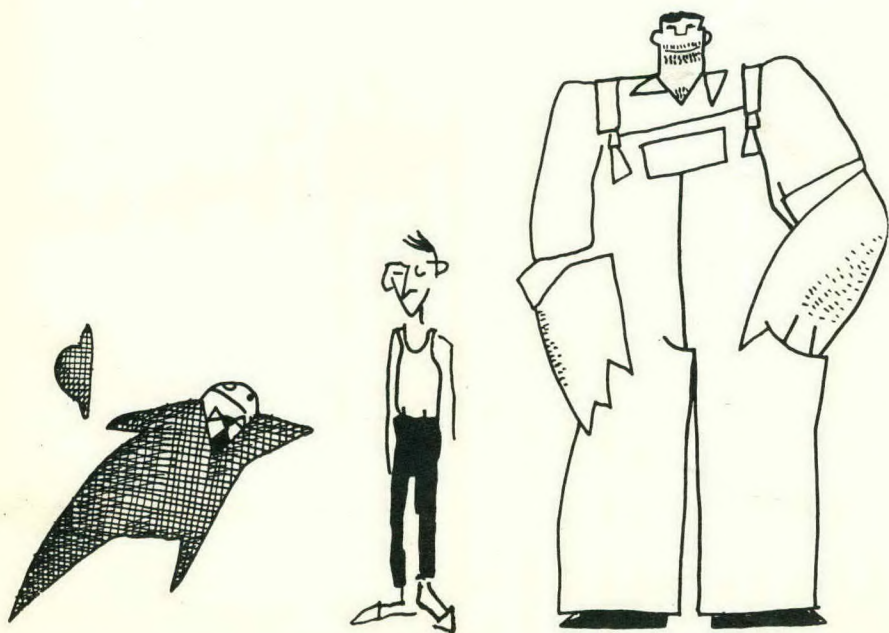
Per començar, la posada en pràctica del servei militar xoca frontalment amb molts aspectes de la constitució, sobretot amb la preservació dels drets fonamentals i llibertats públiques de l'individu. Així, si

ningú pot ser retingut en contra de la seva voluntat, mitjançant el servei militar es nega aquest dret. Una retenció que d'altra banda podríem qualificar molt bé de segrest i que portaria a la conclusió que si el segrest és un acte terrorista, l'obligatorietat del servei militar constitueix un acte de terrorisme d'estat. Però, a més, es vulneren altres drets, com el de llibertat d'expressió -dins un quarter no es pot parlar de política ni expressar cap sentiment antimilitarista- dret a la higiene -les condicions del menjar a algunes casernes són lamentables; fins i tot, a vegades es poden veure rates passejant-se per sobre el menjar- o el dret a la seguretat -alguns quarters estan que cauen amb el perill que això comporta- entre altres problemes.

És a dir, si la mili és aconstitucional, resulta un calaix de sastre dins el qual es pot atemptar constantment contra la constitució. Potser al fer la constitució ja es va pensar en això, és a dir, la constitució s'aplica sempre que no es digui el contrari. Això, però, seria una espifiada monumental.

Si la mili és en sí aconstitucional, és prou clar que pot passar a ser anticonstitucional.

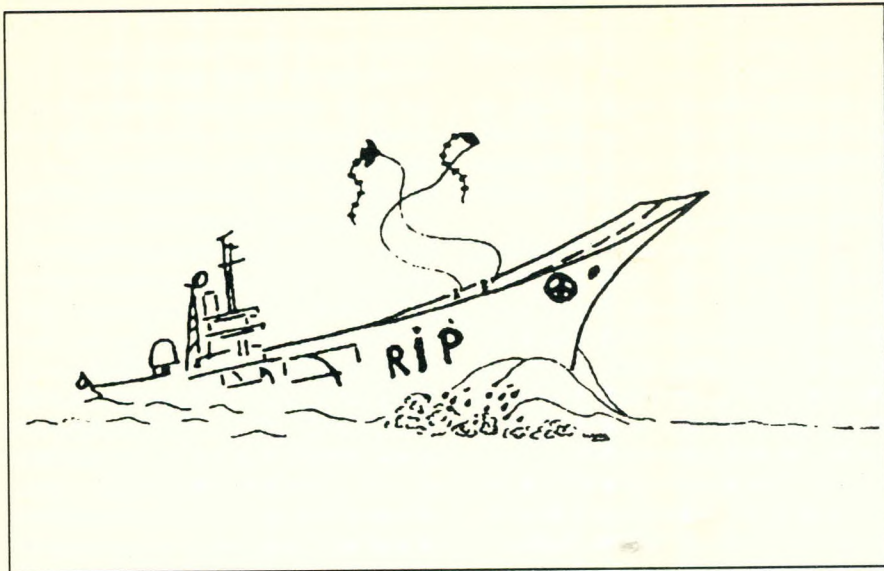
D'altra banda, recentment s'han donat algunes irregularitats que enfronten clarament el sistema militar amb la constitució, com el fet de les dificultats que va haver-hi en algunes casernes per votar a les passades eleccions generals on, segurament per descuït, alguns soldats que tenien guàrdia no van gaudir del temps reglamentari per exercir el seu dret de vot. Tampoc és massa clar el que passa amb la gent que té més de vint-i-vuit anys i que, per tant, només fan vuit mesos de mili. Molts d'ells es troben que, en demanar la corresponent pròrroga, els fan signar un paper en el qual renuncien al seu dret i, si no, no se'ls concedeix la pròrroga. A la fi, la renúncia ha estat paper mullat, però la intenció de coaccionar queda palesa.

Pau Valero

© Publicat a Set dies d'actualitat,
núm. 16, 2 de març de 1990.

QUÈ EN FEM DEL PORTAAVIONS?

CONCURS D'IDEES: QUÈ FARIEM AMB EL PORTAAVIONS?

Dins la campanya contra el comerç d'armes (C3A), un grup d'entitats, entre les quals hi ha el MOC, ha convocat un concurs d'idees sobre un ús no-militar al portaavions de l'armada espanyola Príncipe de Asturias. Aquí publicuem unes quantes raons de per què no volem el portaavions i les bases per a participar al concurs.

Per què no volem el portaavions?

1- Per ofensiu

El portaavions és un vaixell extremadament ofensiu, tant pels avions que porta com pel vaixells que sempre l'acompanyen (tres o quatre fragates, un petrolier i un vaixell d'aprovisionament), formant l'anomenat "Grup Alfa". El "Príncipe de Asturias" carrega 22 avions Harrier d'enlairament vertical, capacitats per atacar territoris dels Nord d'Àfrica i recolzar les operacions anfíbies de la Infanteria de Marina. També porta 12 helicòpters SH-3H Sea King de lliuta antisubmarina.

Espanya es dota d'un portaavions en un moment en que a Europa s'està plantejant reduir les armes convencionals i suprimir les armes ofensives i provocatives les quals, per les seves característiques, creen inseguretat i desconfiança. Els portaavions, símbols de la ca-

pacitat de projectar molt lluny un gran poder destructiu, han de desaparèixer.

2- Per innecessari

L'existència del portaavions es justifica oficialment per protegir les illes Canàries i per fer front a les "amenaces" del Marroc i de la URSS en aigües atlàntiques.

El cert, però, és que els problemes amb el Marroc són de caràcter polític, i sols s'haurien de plantejar en aquests termes. Pel que fa a la URSS, és un absurd pensar que aquest país té intenció d'embolicar-se en un conflicte armat contra l'OTAN en aigües de l'Estret de Gibraltar o de l'Atlàntic.

El portaavions, per tant, no pot dissuadir ni al Marroc ni a la URSS, i tampoc hi ha cap necessitat de que ho faci. La seva existència és, per tant, innecessaria.

No hem d'oblidar que, tal com ha reconegut públicament el Secretari

BASES DEL CONCURS

1- El concurs consisteix en donar idees sobre un ús pacífic i alternatiu al portaavions "Príncipe de Asturias".

2- L'objectiu d'aquest concurs d'idees és crear una opinió pública favorable a la reconversió de les armes clarament ofensives, com el portaavions, per tal de transformar-les en aparells d'utilitat social.

3- Qualsevol persona pot participar en el concurs, sense distinció d'edats. S'ha d'escriure en un foli, explicant el que es creu podria fer-se amb el portaavions.

4- Cada persona pot exposar el nombre d'idees que vulgui.

5- Es poden redactar en qualsevol llengua de l'Estat.

6- Les idees es poden descriure en l'extensió que es cregui necessària.

7- Les idees poden anar acompanyades de dibuixos. En aquest cas aniran en un paper apart.

8- Totes les respostes s'hauran d'enviar, individualment o aplegades, a la seu del concurs: **CONCURS PORTAAVIONS - C3A Rivadeneyra, 6 10é 08002 Barcelona (tel. 317 61 77)**

9- Es recomana que les respostes s'enviïn abans d'acabar el mes de Juliol.

10- Durant l'estiu es farà una selecció de les millors idees presentades, i un jurat de deu persones, en representació de les entitats patrocinadores del concurs, decidirà sobre la idea guanyadora i les deu finalistes.

11- Entre d'altres premis, els finalistes podran disfrutar d'un viatge en el Sirius, vaixell de Greenpeace.

12- El resultat del Concurs es farà públic el dia 24 d'Octubre.

d'Estat d'Hisenda, la seva construcció fou decidida per compensar del "disgust" que les hi suposà la legalització del PCE a l'any 1977. Aquest és el motiu real de la seva construcció, i no pas les necessitats de la defensa espanyola.

3- Per car

El portaavions ha costat més de 100.000 milions de pts., però si comptem el cost dels avions i helicòpters que porta i el de les fragates i vaixells que l'acompanyen, ens resulta un cost total de 400.000 milions de pts., una xifra similar al PIB de països com Costa Rica, Bolívia o Hondures, sis vegades superior al pressupost del Ministeri d'Afers

Estrangers, cinc vegades més gran que el de Cultura, el triple del pressupost anual de l'Ajuntament de Barcelona, i la mitat del pressupost total de la Generalitat de Catalunya. Masses diners simplement per "lluir" de portaavions.

A més, mantenir l'operativitat d'aquest Grup Alfa costa més de 16.000 milions de pts. anuals, és a dir 45 milions cada dia. Tot plegat un veritable dispendi en un país que encara necessita de grans inversins en educació, sanitat i cultura, entre d'altres coses.

CARACTERISTIQUES TÈCNIQUES DEL "PRINCIPE DE ASTURIAS"

Càrrega : 22 avions AV-8 HARRIER

12 helicòpters SH-3H Sea King
 Cost : Més de 100.000 de pts.
 Tripulació: 800 homes
 Alçada : 53.8 mts.
 Eslora : 196 mts.
 Pista : 175 mts.
 Pes : 16.400 Tm.
 Vel. màx. : 27 nusos
 Autonomia : 6.500 milles (anant a 20 nusos)

ENTITATS CONVOCANTS:

* Campanya Contra el Comerç d'Armes -C3A-
 * Justícia i Pau * Fundació per la Pau
 * Associació N.N.U.U.
 * CDDT * MOC * AOC * Perifèria
 * En pie de Paz

L'1 DE MAIG

El dia 1 de maig un grup de persones del MOC i de Milli-kk van afegir-se a la manifestació que convocaven una colla de sindicats i organitzacions obreres al Passeig de Gràcia - Rosselló pel dia del treball.

El grup formava una columna de treballadors de la PSS uniformats, amb el seu corresponent comandament (moltes persones que també volien participar-hi van ha-

ver de quedar fora a causa del nombre predeterminat de membres d'una columna. Potser l'any vinent...) i amb una pancarta que deia: servei substitutori esclavatge obligatori, ni mili ni pss, insubmissió. Totes les fonts consultades coincideixen en manifestar que la nostra presència va ser força compresa i que aquest gest serà un pas positiu més en l'apropament de les forces sindi-

cals i de la classe treballadora (la part que no feia cua a les costes del Garraf) a les nostres reivindicacions contra la pss.

Un detall estratègic de gran intel·ligència per part dels organitzadors fou arribar tard i remontar la manifestació de davant cap endarrera a fi de donar més difusió a la nostra participació.

MANIFEST CONTRA LA MILI

2a LLISTA D'ADHESIONS

Atès que la llibertat és un anheli i un dret fonamental de l'ésser humà, el compromís dels qui lluiten pel seu assoliment, rebutjant l'autoritarisme irracional de l'exèrcit, és també el nostre; és del tot coherent amb aquest anheli.

Atès que el servei militar és un atemptat contra les llibertats individuals i col·lectives, ens mostrem contraris i contràries al manteniment del mecanisme de conscripció (dret que s'atribueix l'Estat en disposar arbitràriament de la vida dels ciutadans). I encara més en la mesura que el seu manteniment implica que es posi en perill la vida, la integritat física i el benestar dels joves afectats, per tal com les raons defensables al·legades per mantenir-la són

absolutament qüestionables i anacròniques. Constatem que la LOC (lleí d'objecció de consciència) i la PSS (prestació social substitutòria) que se'n deriva estan del tot encaminades a fer possible el manteniment de la mili, fiscalitzant i penalitzant l'objecció per dificultar-ne el creixement. Entenem doncs solidària i legítima la posició de rebuigi dels qui es neguen a col·laborar-hi, fent ús de la seva llibertat i exercint la seva responsabilitat cívica.

Demanem per tant, que la seva actitud no sigui castigada ni reprimida, i que s'iniciï el camí envers la desaparició de la conscripció, ja que és atemptatòria contra drets fonamentals de l'ésser humà.

MIQUEL DESCLOT (poeta) JAUME MELENDRES INGLÉS (escritor) JOAN GOMIS (escritor) ALEX SUSANNA NADAL (editor) TERESA PAMIES i BERTRAN (escriptors) SEBASTIA SORIBAS i ROIG (escritor) MONTSERRAT ROIG (escriptors) FERRAN MALLOL PERICH (editor) FELIPE BORRALLÓ RUBIO (editor) MARIA MERCÉ MARCAL (escriptors) JOSEP MA. BENET i JORNET (escritor) JAUME CREUS (escritor) ENRIC LLIBRELLA (escritor) NÚRIA FELLIU (cantant) ALBERT PLA (artista) ELÈCTRICA DHARMA LLUIS LLACH (cantautor) MARINA ROSSELLI (cantant) MONTSERRAT ALBERT (musicòloga) ADOLF OSTA PÉREZ (cantant) JOAN AMÈRIC (cantautor) JOSE MA. CAÑO ANDRÉS (compositor, en representació de MECANO) BARS SUI GERNIS JORDI TARDÀ i CASTELLS (rockers) JOAN CALDUCH ALARCON (músic de DETECTORS) SOPA DE CABRA PEP LÓPEZ (músic) ORLAND CARDONA (músic / grup rock) HUAPACHA COMBO JORDI FÀBREGAS i CANADELL (músic) JAUME ARNELLA (tonomancer) CELDONI FOMOLL (cantant) MANUEL CAMP OLIVERAS (músic) TON RULLÓ ARGILES (músic) SANGRATIN HECTOR VILA MA JOSEP VILLARROYA JOAN SOLER BORONAT GREC SAU PICAP (discogràfica) ALBERT REGUANT (promotor discogràfic) N'GAI N'GAI DETECTORS ELS PETS LA MADAM LLUIS SANT I MONROS (dibuixant) ENRIC MAJÓ (actor) JOAN TENA i ARAÑ (mestre de conrotal) AVELINA ARGÜELES MIRANDA (coreògrafa ballarina) ANDREU ALFARO i HERNÁNDEZ (escultor) JORDI LÓPEZ VIDAL (ballarí) ANTONI RIBAS (director de cinema) SERGI AGUILAR (escultor) MIGUEL MILA SAGNIER (dissenyador) FRANCESC TODO GARCIA (artista pintor) ELS COMEDIANTS JAVIER MARISCAL (dibuixant) FRANCESC LUCCHETTI (actor) ENRIC ARREDONDO (actor) MONTSERRAT GUALLARDA (actriu) ORIOL GENÍS (Teatre de l'Àngel) SANTI RICART PASTOR (actor) PEPE RUBIANES ALEGRET (actor) JOSEP MARIA FLOTATS (actor director) JORDI PARÍS ROIG (dibuixant) JOAN JOSEP THARRATS VIDAL (pintor) JORDI ÀRIS (membre de la FURA DELS BAUS) PEP MUNNÉ (actor) JAUME MATEU BULLICH (pallasse-TORTELL POLTRONA) ANGEL PAVLOWSKY (actor) ROSA VIRGILI i CAMPS (Regidora A) la Tiera de Galà) JAUME SOLER i PASTELLS (alcaldes d'Arbúcies) MIGUEL RAMOS MORENTE (vocal del CNOC) PERE AYGUADÉ i AYGUADÉ (diputat) SEBASTIA RIBES i GAROLERA (diputat provincial) EULÀLIA VINTRO i CASTELLS (ca tinent d'alcaldes A) de BNA) ANTONI LUCCHETTI i FARRÉ (regidor A) de BNA) JOAN ARMET (diputat) JOSEP MA. ARAGONÉS (alcaldes de Mont-roig) FERMI FERRÉS MARTIN (alcaldes de Tivissa) LLUIS HERNÁNDEZ i ALCÁCER (alcaldes de Sta. Coloma de Gramenet) FERRAN SARO MADRIDEJOS (regidor A) de Sta. C. de Gr.) JOSEP MOJAL (regidor A) de Sta. C. de Gr.) ELOY JURADO CUBERO (regidor A) de Sta. C. de Gr.) ANDREU BANUS i GUERRERO (regidor A) de Sta. C. de Gr.) PEDRO GARCIA AZORIN (regidor A) de Sta. C. de Gr.) JOSEP MA. REGUAN (president C. Nac. Regidora A) de Sta. C. de Gr.) JOSEP MA. REGUAN (president C. Nac. d'ERC) HERIBERT BARRERA (President d'ERC) JESÚS PRUIJÀ (equip de Govern d'ERC) JAUME RODRÍ (equip de Govern d'ERC) JUAN RAMOS (CAMILO) (Conseller Dire. St. Andreu) C.) SEBASTIA VIVES i MAS (enginyer industrial) JOSEP MANUEL RUEDA i TORRES (arqueòleg) GEMMA HERNÁNDEZ HERRERO (arqueòloga) JOSEP CASTELLS i CAMP (arqueòleg) MARTI ABELLA i PERE (aparellador) XAVIER LÓPEZ FONT (enginyer tècnic) PEPA ESTRADA ALIBERAS (grafista) JOAQUIM CAPDEVILA i GAYA (joier) VICENTE IRANZO FERNÁNDEZ (físic) AGUSTÍ MELLLADO i RODRÍGUEZ (publicitaris) JOAQUIM RUIZ DE ARBULO BAYONA (arqueòleg) RAMON MORELL ROSELLI (economista) JORDI PADRÓ WERNER

(museòleg) RAMON SAN MARTÍN PÀRAMO (enginyer industrial) PAULINA COLOMER i FREIXA (adm. A) SARRIA ST. GERVASI, PERE TORRENT GONZÁLEZ 'PERET' (grafista) JORDI PADRÓS (museòleg) LLUIS ANGLADA i FERRER (bibliotecari) PERE COMELLES i CASANOVA (bibliotecari) MAGÍ MIRET i MESTRE (arqueòleg) JOSEP PINEDA i RIUMALLÓ (químic) JORDI CANAL i ARTIGAS (bibliotecari) JORDI CIURÓ i MORENO (bibliotecari) JOAQUIM COROMINAS (enginyer industrial) MIQUEL DIDAC PIÑERO i COSTA (libreter) ÀNGEL GÓMEZ LOZANO (informàtic) XAVIER REHUES i ESTIVILL (arquitecte) MERCÈ SALAS i CAMPANY (bibliotecària-Doc) MONTSERRAT CASTELLS CAP (peiquetrat) LOURDES VALLS LILLO (imatge per ordinador) JOSEP PARCERISA PUIGPELAT (psicoanalista) SANTIAGO J. ALBESA BENAVENTE (programador) JESÚS SOLÉ i FARRÀS (psicòleg) JOSEP DELAS (aeròleg) OCTAVI MONCHELO ARENAS (animador econòmic) ORIOL CABRÉ i FÀBRE (biòleg) JOAN VIDAL i RUGGIERO (psicòleg social) RAFAEL XAMBÓ (sociòleg) TÈRÈSIA SAU i SANCHEZ (psicòloga) PERE OLIVÉ i DOLCET (advocat) DOMÈNEC SANROMÀ i FILELLA (advocat) LLUIS MA. MILÀ SANNIER (advocat) MARC PRAT BAQUÉ (advocat) MATEO HERNÁNDEZ LÓPEZ (advocat) ANTONI VIDAL i MIQUEL (topògraf) MA JOSEP HOSTALRICH (periodista) CONSOLUO SÀENZ (periodista) LLORENÇ TORRADO i VALLS (periodista) GABRIEL PERCAR MILLAN (*Disc Jockey*)-locutor) ANDRÉS NAYA (FABV) EMPAR PINEDA (MCC) ANNA ABAD i BARBERÀ (presidenta d'ANIMAL HELP) JORDI MOLLON (MCC) RAMON CASARES (MCC) PEDRO GONZÁLEZ (Executiva CNOC) JOAN GIRALT (USTEC) NATI MURGIGALDAY (USTEC) ALBERT MARÍN (president d'ACO) "TANO" CASACUBERTA (consiliari d'ACO) ANTONI MALET (professor UAB) CESC TERRAZA i CUSÍ (prof. ICE-UB) ENRIC GRACIA i BARBA (prof. Univer.) NÚRIA RAFEL i FONTANALS (prof. Univer.) JOAN MA. MIRO SANS (prof. Univer.) ANTONIO PUERTA NOTARIO (prof. Univer.) XAVIER CORREIG i BLANCHARD (prof. Univer.) RAMÓN ALCUBILLO GONZÁLEZ (prof. Univer.) CARLES PADRÓ i LAIMON (prof. Univer.) BÀBIL GIMENO GRACIA (prof. BUP) ROBERT TOMAS (prof. Univer.) CONXITA MIR CURCÓ (prof. Univer.) PERE NOLASC RAMÉS i FONTARNAU (educador) ARTURO PEREZ ALMOGUERA (prof.) EMILI JUYNENT i SANCHEZ (prof. Univer.-arqueòleg) MAX TURULL RUBINAT (prof. Univer.) BERNAT MUNTESA (prof. Univer.) VERENA STOLCKE (antropòloga-feminista prof. Univer.) MIQUEL BARCELÓ i PERELLÓ (col·lecció) PEPA GASULL VILELLA (prof. Univer.) HELENA ESTALELLA i BOADELLA (prof. Univer.) LUPICINIO INIGUEZ RUEDA (prof. Univer.) JORDI OLIVA i LLORENS (historiador) JUDIT SUBIRACHS BURGUYA (historiadora) JOSÉ TEJADA FERNÁNDEZ (prof. Univer.) ARMAND MONTOLIU ROLDÁN (historiador) ROBERT RISCH (prehistoriador) ALBERTO PRIETO ARCINIEGA (prof. Univer.-UAB) JOSÉ LLUIS MATA GONZÁLEZ (prof. prehistòria) JOSEP FONTANA (historiador) ESTEVE PONT BARCELÓ (professor) DANIEL RECASSENS VIVES (professor) MANUEL JORBA i JORBA (professor) JOSEP PUIG BOLIX (prof. Univer. UAB) RAMON VALDÉS (catedràtic Univer.) SILVIA CARRASCO i PONS (antropòloga) BLANCA PALMADA PÉLZ (professora) JOSEP BOGUÉ i TOSAS (prof. UPC) JOSEP MA. VADELL i ROCA (prof. UPC) JOAN GOMÉZ i URGELLES (prof. UPC) MA. JESÚS IZQUIERDO (prof. Univer.) RAMON BUXÓ i CAPDEVILA (prof. associat UAB) TOMÁS IBÁÑEZ GARCÍA (prof. Univer.) JOSEP MARIA SOLÉ i SABATÉ (historiador) MAITE ARTERO i NOVELLA (professora) FRANCESC CANET (director de I.T.B. Ramon Muntaner-Figuera) MARGARITA VET i ROS (professora BUP) CARLES CASTELLANOS (professor UAB) TONI CASSERES (professor d'adults) SERGI PIQUET i ESTRADA (estudiant) NÚRIA VILA i RABELLA (es-

tudiant de Dret) CRISTINA GARRETA i GIRONA (estudiant) SANTIAGO ARBOIX BALLÚS (cartor) JORDI FONT TARRÉS (pagès) MONTSERRAT AGUSTI (mestressa de casa) FRANCESC PORRET i GAY (empleat de banca) ANIBAL ELISABETH MASERAS GIMENO (administrativa) MARTA SAENZ MATIAS (administrativa) ANDREA VALLS (administrativa) TONI MASSANÉS i SANCHEZ (cuiner) FLORENCI ANDRÉS DÍAZ (caixer) CELIA PREMAT KATZ (assistent social) PATRICI HERNÁNDEZ CLARET (tècnic municipal) CONCHA TORNE GUINART (auxiliar administrativa) XIVA FOLCH (secretaria) JORDINA CUNIL i SANCHEZ (administrativa) JOSEP MODOL DALMAU (administratiu) LLUIS IGNACIO GARMENDIA RAMONEDA (treballador social) LLUIS MALORQUÍN EGEA MARIE-CLAIRE BERCHE MARTA PAMIAS ROCA MA DOLORS FULCARA i TORROELLA JOSEFINA FULCARA i TORROELLA MONTSERRAT AGUSTI PLA Revista L'ESCON NEWS. Casal Llatinoamericana a Catalunya Dones Feministes de Cardenaya. Ass. de dones del Bages. C.U.P.C (Manresa). M.D.T. (Manresa). Ass. de joves contra l'atur (Manresa). Uniat per la pau (Manresa). Col·lectiu SKABETXINA (Manresa). Grup defensor de l'entorn (St. Vicenç de Castelló). Ass. contra l'atur juvenil (9 Barris). Cte. Comarcals Bages-Berguedà de CNT. Sindicat Metall CNT (Manresa). Sindicat Olics varis CNT (Manresa). Sindicat Olics varis CNT (Manresa). Federació local CNT (Manresa). Sindicat Fabril i Tèxtil CNT (Manresa). Sindicat Químic CNT (Manresa). S.S. SAF CNT (Manresa). S.S. LEMMERZ ESPANOLA. S.A. CNT (Manresa). S.S. Automòviles y Servicio MORROS. S.A. SEAT CNT (Manresa). S.S. PIRELLI NEUMATICOS CNT (Manresa). S.S. COMERCI. AL MORROS. S.A. CNT (Manresa). S.S. LIGESA. S.A. CNT (Manresa). A E Salvador Espriu (Barcelona). SOROLL. Missatgers Antimilitaristes Revista LA LLETRA A ANTI (Associació cultural). Distribuidora "EL LOKAL" EL LOKAL ARTESANS DE LA PAU AMICS DE L'ARCA Centre d'Inf. Assessorament i innov. d'alternatives educatives - PITET BRIGADES INTERNACIONALS DE PAU ESCOLTES CATALANS CAPUTXINS DE SARRIÀ FUNDACIÓ PER LA PAU. Col·lectiu d'OKU-PAU. Consell de la Joventut de Barcelona (C.I.B.). Ass. per a la recuperació dels boscos autòctons (ARBA). Ass. de Veïns de Sant Andreu de Palomar. CANC Botiga INTEGRAL Revista EN PIE DE PAZ. PERIFÈRIA. STAC OCA (Objectors de Consciència d'Agricoles). Centre d'Explai XIXEL·L Col·lectiu per la Insubmissió de la UAB. Grup de Dones de la UAB ALTERNATIVA VERDA. Col·lectius gais de Sta. Coloma de Gramenet i de Badalona (FAGC-JAG). CNT (Santa Coloma de Gramenet). CDS (Santa Coloma de Gramenet). Comitè de Solidaritat de Sta. Coloma de Gramenet (Revista INTEGRAL Crida a la Solidaritat (Sta. C. de Gramenet) PSUC de St. Andreu. JCC de St. Andreu. Comissió de Pau i Desarmament i de Solidaritat de Sant Andreu. La Casa del Sol Naixent (Centre d'Explai-Tremp). Col·lectiu per la pau i objecció de Santa Engràcia. Fraternitat Carles de Foucault. Escola d'Adults Pegoaso. CGT-CNT (Lleida). JERVC (Lleida). JOVENTUT REPUBLICANA (Lleida). Grup de Joves de Pardinyes (ORVEPAR). Mitjana Ràdio Pardinyes. Alternativa Verda - MEC (Lleida). E.U. de Treball Social (Almassor). SIEC S. Coop. C. Lida. Secretariat d'Estudants Facultat Medicina de Lleida UIJUD (Lleida). Granja Escola "LES OBAGUES" S. Coop. C.I. Equip de Campaments (Lleida). Casal de joves de La Bordeta (Lleida). Ràdio Ponent Cooperativa Herba bona (Lleida). Comitè Oscar Romero (Lleida). Centre Explai Bordeta (Lleida). Grup Independent de Dones de Ponent. Centre de Recursos Trias Tras (Lleida). Grup de Joves Magrans (Lleida). Grup Local de Servei Civil Internacional (Lleida). MOVIMENT D'OBJECCIÓ DE CONSCIÈNCIA (MOC). COORDINADORA ANTIMILI MILI-KK. COL·LECTIU ANTIMILITARISTA PER LA INSUBMISSIÓ (CAMPI).

13

Aquesta és la publicació del MANIFEST. Qualsevol persona o entitat que s'hi vulgui adherir pot fer-ho signant-lo i enviant-lo al: CASAL DE LA PAU Plataforma d'objectors i objectores per la insubmissió (MOC - MILI-KK - CAMPI), c/ Cervantes núm. 2, pral. 08002-Barcelona, tel. 318 39 94, i ingressant la quantitat de 1.000 ptes. al c/c 119.04.1 de l'Agència Plaça Espanyola de l'Hospitalet de Llobregat (Caixa de Barcelona).

LA INSUBMISSIÓ EN CONCERT NI MILI NI PSS

DIVENDRES 9 DE FEBRER, A LES 22 HORES
PALAU MUNICIPAL D'ESPORTS (Barcelona)

LLUÍS LLACH ELÈCTRICA DHARMA
JOAN AMÈRIC ALBERT PLA

Venda de localitats: Punts habituals. Dijous 8 i divendres 9, venda a les taquilles de Gran Via - Aribau.
CONVOCA: PLATAFORMA D'OBJECTORS I OBJECTORES PER LA INSUBMISSIÓ (MOC - MILI-KK - CAMPI)

PERQUÈ VAM NÉIXER PER SER LLIBRES, NO SOLDATS

LLIBRES

AMB RAÓ INSUBMISSIÓ. Jordi García, Tomàs Gisbert, Francesc Porret i Jordi Muñoz. Llibres per la revolta. Ed. Revolució.

Amb raó insubmissió és un llibre que fa un repàs de l'evolució de l'antimilitarisme a partir de les influències d'altres ideologies així com les diferents estratègies emprades al llarg del temps fins arribar a l'actualitat. Està estructurat en cinc grans blocs que es corresponen amb els capítols següents:

- . exèrcit i antimilitarisme
- . el poder militar a l'estat espanyol
- . la militarització dels joves
- . el camí cap a la insubmissió
- . el futur és antimilitarista

En el primer capítol es realitza un estudi de la influència de diferents corrents com el liberalisme, el marxisme i l'anarquisme en l'antimilitarisme actual per passar més endavant a fer un estudi de l'exèrcit des de l'òptica antimilitarista, tant pel que fa als seus propis valors com pel que fa referència a la visió que es té del món des d'una perspectiva militar.

A continuació s'exposen els principals trets del moviment antimilitarista en l'actualitat, diferenciant termes

com pacifisme i no-violència i especificant els fronts de lluita que hi ha i les formes d'acció emprades fins ara. Es comenten també les alternatives socials de l'antimilitarisme estructurades al voltant de tres eixos: la defensa sense exèrcit, la defensa popular

armada i la defensa popular no-violenta.

En el segon capítol s'analitzen les funcions defensives que la Constitució atorga l'exèrcit i les funcions de defensa que es porten a terme tant a nivell extern com intern. El capítol es clou amb una revisió a la reforma militar portada a terme pel PSOE, des de la seva arribada al poder el 1982, amb l'objectiu de modernitzar les forces armades.

En el capítol dedicat a la militarització dels joves es fa palès el rebuig

la disciplina i la jerarquia. Per últim es comenta punt per punt la "reforma" que el govern promou referent al servei militar.

El capítol sobre el camí cap a la insubmissió s'inicia en els antecedents de la lluita anti-mili (revoltes contra les quintes, accions a diferents països arrel de situacions concretes: França a la guerra d'Algèria, Estats Units a la guerra del Vietnam, etc) per passar més endavant (després de precisar el concepte d'objecció de consciència)

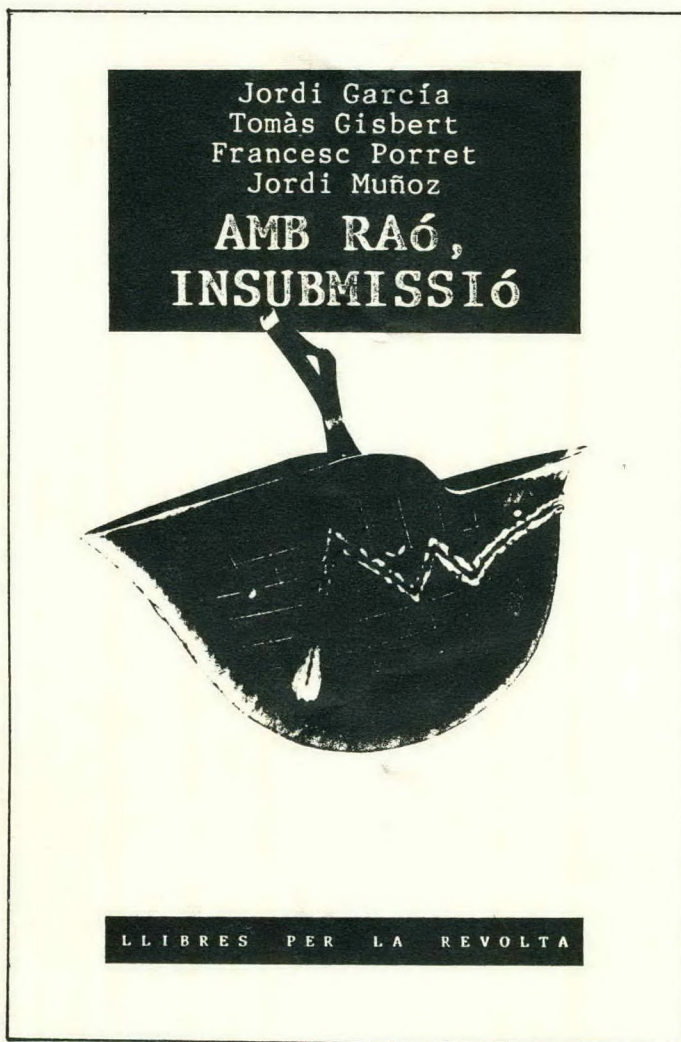
a realitzar una exposició de la història de la objecció de consciència i de la lluita anti-mili estructurada en els blocs següents: repressió (1958-1977), compàs d'espera (1978-1984), cap a la insubmissió del 1985 al maig de 1986, del maig de 1986 al gener de 1988, del febrer de 1988 en endavant).

El darrer capítol, "El futur és antimilitarista", fa una valoració actual i global de tot el moviment antimilitarista i acaba elaborant quatre hipòtesis de futur, analitzant-les una a una.

El llibre, en conjunt, dona una visió actual i global de la lluita antimilitarista i de la insubmissió en concret a partir de l'estudi de la seva evolució i analitzant els diferents elements que han influït i que cal tenir en compte

en el futur.

Joan Carles

general de la població al servei militar i les funcions que aquest servei exerceix en la nostra societat. A continuació s'analitzen (al meu parer, un dels millors apartats del llibre) els diferents mecanismes que s'apliquen al recluta per tal d'inculcar en ell dos principis bàsics:

N de la R. A la secció de MATERIAL s'indica com es pot fer per comprar aquest llibre.

OBJECCIÓ FISCAL

Objectar és desobeir. I la desobediència acostuma a ser castigada. Si a l'anterior Assemblea d'Objectors Fiscals els embargaments començaven a ser una realitat, en la darrera ja són una evidència palpable. Hisenda ha triat la forma més còmoda i silenciosa d'embargar: directament dels comptes bancaris. No hi ha peu a tot allò d'omplir la casa d'andròmines, o oferir sacs de sorra fins al valor confiscat. Però que no es pensin els d'Hisenda que no trobarem formes per entorpir els embargaments. De moment el silenci de la seva fórmula ha estat contestat amb el soroll que ha transcendit als grans mitjans de comunicació.

FES OBJECCIÓ FISCAL A LES DESPESES MILITARS

Informació:

Dimecres, 18-20 h.

ASSEMBLEA D'OBJECCIÓ FISCAL

Rivadeneyra, 6, 10

Tel. (93) 317 61 77

Mai no s'havia parlat com ara de l'Objecció Fiscal a tants programes de T.V. ni a tants diaris. No ha estat únicament el ressó dels fets com a notícia, sinó el debat, l'article de fons...; per altra banda les accions legals en contra dels embargaments han anat tirant endavant. Hisenda no sempre actua legalment, i per sobre de tot cal seguir exigint el dret que tots tenim a no col.laborar amb una cosa que va en contra de la nostra consciència.

Pel que fa a la reducció de les despeses militars, malgrat els nostres esforços, el govern continua pressupostant pel broc gros. I aquest serà a partir d'ara un objectiu a treballar amb molta més força. A la Villena Assemblea es comentava que estem en un moment important, en un punt d'inflexió. La Objecció Fiscal ha prèns prou cos com perquè poguem fer un pas endavant. Per això, a part de continuar treballant per fer créixer l'O.F., i d'anar investigant i aplicant noves formes per fer front a la repressió (els avals solidaris,

recursos per la llengua catalana, comptes a nom de dues persones...) es planteja una campanya en contra de les despeses militars, de denúncia pública, de conscienciació, i intentant comprometre als partits polítics que aproven els pressupostos. Aquesta campanya es fa extensiva a tots els grups que d'una o altra forma treballen per la pau i l'antimilitarisme. En aquest sentit es va proposar fer alguna jornada de formació per als propis O.F. i tothom qui vulgui, per tal de conèixer bé el món de les xifres i els pressupostos, i poder així treballar amb coneixement de causa i que no ens puguin fer callar amb quatre parrafades (es parlava d'un acte a la Fundació de la Pau).

Pel que fa, doncs, a la campanya de 1990, que tenim ja a sobre, cal destacar:

- Es denunciarà a nivell estatal l'engany de la propaganda d'Hisenda, el primer dissabte de la declaració de la renda.
- L'últim dissabte, entrega massiva d'objeccions a Letamendi.
- S'aprofitarà la dedicació que els mitjans de comunicació dediquen a la Declaració per cridar l'atenció sobre els pressupostos i l'Objecció Fiscal.
- Es crida a tots els grups antimilitaristes i per la Pau i se'ls convida a col.laborar en aquesta lluita.
- Es continuen oferint fórmules més "barates" d'Objecció Fiscal, que significa desviar 1000 ptes. de la declaració per ingressar-les al fons de suport de l'Objecció Fiscal.
- A més del material de sempre, renovat, es recull la proposta de fer enganxines per als cotxes, i es farà un punt de llibre per distribuir en llibreries de cara a Sant Jordi.
- S'inclou una carta a la Comissió de Defensa demanant que retirin la quantitat objectada, és a dir, els avisem que no comptin amb els nostres diners.

Bé, el millor serà que si voleu ampliar la informació, us poseu en contacte amb nosaltres. Per cert, si heu fet Objecció Fiscal i encara no heu enviat el cens, feu-ho ara mateix. La Permanent va fer una anàlisi de les dades rebudes que no és gaire alentador. Sembla que aquest any ha disminuït l'O.F. Però un alt percentatge dels assistents a l'assemblea vam confessar no haver enviat el cens, i per tant podria ser que les dades no responguin a la realitat. Tan de bo!!!

I recordeu. **L'estat gasta CADA DIA QUATRE MIL MILIONS DE PESSETES EN DESPESES MILITARS.** Recordeu-ho cada dia, sobretot quan comproveu l'estat dels serveis públics o quan us trobeu gent tirada pel carrer, o quan comproveu com es viu amb el salari mínim, o quan us assabenteu què miserables són les subvencions per a atencions a disminuïts o quan penseu en la situació en el Tercer i Quart Món, o simplement quan no us podeu comprar un llibre o pagar un curs. No ho oblideu cap dia: es gasten QUATRE MIL MILIONS DIARIS. Més que menys.

M. Dolors. MOC Badalona.

CONVOCATÒRIES

JORNADES SOBRE ALTERNATIVES DE DEFENSA NO-VIOLENTA

La intercomarcal del MOC ha convocat les primeres jornades sobre alternatives de defensa no-violenta pels propers dies 30 de juny i 1 de juliol. El lloc on es desenvoluparan aquestes jornades encara està per concretar. Si voleu més informació dirigiu-vos a qualsevol MOC INTERCOMARCAL

MOCADOR 14

La redacció del MOCADOR continua fent esforços perquè pogueu continuar tenint el plaer de disfrutar d'aquesta revista. Els articles, informacions, dibuixos, col·laboracions... pel MOCADOR 14 els feu arribar al Casal de la Pau abans del 25 de Maig. El MOCADOR 15 sortirà l'octubre.

Iers SEMINARIS D'AUTOFORMACIÓ ECOLOGISTA 1989-90

Tal com vam informar al darrer MOCADOR, el Centre d'Ecologia i Projectes Alternatius (CEPA), amb la col·laboració del MOC i altres entitats, continua organitzant els Iers Seminaris d'Autoformació Ecològica. Fins l'1 de juliol es continuaran fent les sessions al Centre Cívic "L'Artesà" de Gràcia (Barcelona). Recor-

deu que l'assistència és gratuïta i que si voleu més informació us heu de dirigir a:

CEPA
Jacint Verdaguer, 48
08730 Molins de Rei - Baix Llobregat
Tel. (93) 6686107

Ieres JORNADES DE GASTRONOMIA I ANTIMILITARISME

Només a occitans, vascos i catalans podrien haver organitzat aquestes Jornades. Els dies que durin es combinaran les respectives gastronomies amb les respectives lluites antimilitaristes; la combinació sembla molt exitant. Per a participar-hi caldrà tenir dots de cuiner i de bon antimilitarista. Qui hi vulgui assistir que connecti amb el MOC EMPORDÀ.

PRESOS

Aquest és el llistat d'insubmisos engarjolats a la Presó Militar d'Alcalá de Henares (Madrid). Escriviu-los a la presó o feu arribar les vostres cartes al MOC de Madrid: Carrer de San Cosme y San Damian 24, 2. 28012 (MADRID).

CARMELO SANZ RAMIRO (Burgos)

Objector a mitja mili empresonat des del 23-2-90

FERNANDO NICASIO RUIZ (Burgos)

Empresonat des del 3-4-90

GUILLERMO DE LA CUESTA (Burgos)

Empresonat des del 3-4-90

XAN CORDEIRO BUDIÑO (Pontevedra)

Empresonat des de l'11-4-90

CLEMENTE GARCIA (Salamanca)

Empresonat des del 19-4-90

FABIAN SAINZ COBAS (Burgos)

Empresonat des del 27-4-90

FERMÍN PALOMO (Iruña)

Objector a mitja mili empresonat des del 4-5-90

MARCOS PÉREZ ALTUNA (Bergara-Euskadi)

Empresonat des del 2-5-90

Ja has firmat el manifest contra la mili?

Demana el full de signatures a qualsevol MOC comarcal

SAFAREIG

Un dels punts més importants de la darrera intercomarcal a Osona, la proposta d'unes jornades sobre alternatives de defensa, no va quedar gaire clara; de fet encara no és clars si es parlarà sobre alternatives de defensa o sobre alternatives a la defensa.

Alguns elements incontrolats del Servei d'Intel·ligència del MOC (Una mena de CIA

d'antimilitaristes) estan realitzant un cens de totes aquelles persones que no han volgut signar el manifest contra la mili per por a perdre tota mena de subvencions i contractes pagats pels poders establerts d'aquets país i del país veí.

Davant les lluites de dos col·lectius per una taula verda, d'aquelles que calmen els nervis, la redacció del MOCADOR ha decidit fer-se-la seva; MOCADOR OKUPA.

Després de la ja històrica acció a la caserna de Berga, l'Assemblea Antimilitarista d'Osona es dedica a promocionar, protegir i assessorar desertors d'aquesta il·lustre capital. Els botiguers de Berga han protestat enèrgicament perquè tenen por de l'èxit d'aquesta campanya: qui aniria a comprar a les seves botigues després?

EL FRACÀS FRANCÈS

Aquest article fa referència a la situació actual del MOC de l'Estat Francès arrel del fracàs del Servei Civil Substitutori. Una situació que, com la d'Alemanya i altres països europeus, hauria de ser analitzada per aquells grups que encara no dubten de la finalitat de la PSS: neutralitzar l'antimilitarisme.

L'OBJECCIÓ ENFRONT DEL SERVEI CIVIL: EL FRACAS FRANCÈS.

1983, l'encara jove poder socialista proposa als objectors una llei, que diuen és més progressista que l'anterior. Aquests, en assemblea, però no sense dubtes, accepten jugar al joc del servei civil substitutori. han passat 6 anys, fins i tot 10, ja que al 1979 ja havia arribat una primera liberalització del servei civil. Avui ja es pot fer balanç d'aquesta estratègia realista, tan fàcilment com s'han fet recerques sociològiques sobre el servei civil dels objectors. Però tornem, potser una mica ràpidament, a partir de l'època que precedeix la llei de 1983, el nostre punt de mira sobre l'objecció a França, sobre l'estat del M.O.C.

Una mica d'història

El M.O.C. s'acaba de crear a la tardor de 1981, sis mesos després de la victòria de l'esquerra a les eleccions presidencials i legislatives. Amb una innocència gairebé angèlica, els objectors, com la resta de "gent d'esquerres", pensen que aquest canvi al poder revolucionarà la societat... També el M.O.C., molt lògicament opta, opta per posar en pràctica el servei civil substitutori, amb la legítima esperança de reapropiar-se'l, i fer-ne un servei civil alternatiu i també antimilitarista. Després de diverses reunions i negociacions amb el moviment d'objectors, el nou govern dicta una llei que, un cop més, mostra les limitacions del canvi... Malgrat alguns progressos incontestables, com poder escullir els destins, i malgrat alguns avenços interessants, com l'objecció a la reserva, la llei de 1983 és igual de represiva que l'anterior. Encara millor; és una llei innovadora en matèria de repressió i de sancions: els insubmisos al servei civil poden ara perdre el seu estatut d'objectors als tribunals... que jutgen la seva consciència!!! "La pastanaga i el garrot" que va escriure ja fa alguns anys Denis Langlos sobre

aquest tema. D'una banda els objectors bons, que no objecten amb gaire força, i de l'altra banda els dolents, que cal marginar i eliminar.

Una reaprovació impossible

per tant, en l'assemblea, això s'ha de reconèixer, el món de l'antimilitarisme francès accepta, per bé o per mal, el servei civil substitutori, mentre que la insubmissió perd la seva cohesió, que estava basada en la lliure elecció dels destins. Durant tots aquests anys el M.O.C., que agrupa principalment els objectors prestacionistes, intentarà alhora treballar en el camp sindical i en el camp polític. Perquè, no ho oblidem, el M.O.C. afirma de bon principi la seva participació en la lluita contra la militarització: segons la seva plataforma de maig de 1982, es defineix com "un grup d'acció contra la militarització, utilitzant l'objecció, utilitzant l'objecció com a mitjà privilegiat d'aquesta lluita". És difícil d'estar a dos llocs alhora, per altre banda incompatibles: millorar un servei que s'inscriu en el marc militaritzat que es vol combatre. També sotmetent-se al discurs dominant, ha arribat a confondre, com el govern, objecció amb servei civil. Una elecció estratègica realista: més objectors gràcies a la liberalització de l'estatut, per tant un missatge antimilitarista i una reflexió sobre alternatives de defensa que arribaran a més gent...

El resultat és ben conegut avui gràcies al treball de D. Jacquin, un sociòleg "imparcial", que va estudiar, al 1987, el servei civil i els seus actors. Certament, la finalitat del seu treball encarregat per la C.C.S.C(*), resideix en una evaluació del servei civil per la via associativa. Si ens fa feliços saber que l'aportació dels objectors en servei és globalment positiva, encara ens interessa més l'anàlisi que es fa dels

propis objectors. Simplificant-ho podem distingir dues grans categories d'objectors: d'una banda, els individus pels quals l'estatut d'objector s'inscriu més o menys en un marc d'unes idees antimilitaristes i humanitàries, d'altra banda, els individus que si troben perquè és el darrer mitjà d'escapar-se del servei militar, i que es troben sovint al límit de l'exclusió social o de la marginalitat. El grup més nombrós. Resultats del servei: els primers esdevenen, gràcies als seus contactes amb la via associativa, més realistes i per tant, encara que això no ho digui tan clarament, menys antimilitaristes; pel que fa als segons, el servei els permet retrobar-se socialment, és un temps d'integració. El servei civil substitutori, que s'inscriu en el marc de la conscripció, té com a mínim una de les dues funcions: la integració social, integració de la idea republicana i, per què no?, socialista, com en el cas del social-nacionalista Chevènement... El

temps del servei no és, com mostra D. Jacquín, un moment de presa de consciència de la militarització, i encara menys un moment de lluita... Menys per alguns individus estranys!!!.

L'estratègia del M.O.C., en resum: un fracàs.

Moviment d'objectors o de cridats al servei civil?

Més o menys conscientment, el món de l'objecció, en la seva assemblea, es ressent d'aquest fracàs; però són pocs els que gosen afirmar que és la conseqüència lògica de l'estratègia adoptada. Per a la majoria es tracta d'una carència del M.O.C. Aquests aleshores prediquen que cal una accentuació del treball sindical, un reforçament de l'estratègia escullida. Un reforçament que pot fer oblidar a alguns que el servei civil no era l'objectiu del M.O.C., i menys un servei obligatori. Per justificar aquest amor al servei social substitutori, la integració social, la descoberta del mitjà associatiu es tira endavant. On entra l'antimilitarisme? El servei no serveix a la causa, entant que servei nacional, obligatori, integrat de fet en un sistema de defensa militar i en una societat cada cop més militaritzada. Es descobreix aleshores que hi ha objectors que es plantegen si cal recolzar els insubmisos, si cal combatre la conscripció i fins i tot l'exèrcit!!! I això és més que una caricatura, un cas extrem, que de totes maneres, il·lustra la tendència del M.O.C. avui en dia. Una tendència que encara dreu en el servei civil alternatiu, emmarcat dins d'un servei civil substitutori estàtic...

I per tant, els deu anys transcorreguts mostren clarament, sembla, que la reapropiació és impossible, contra un poder estructural de l'estat, i els objectors, massa sovint, s'integren a la màquina del poder. També enfront d'aquesta realitat, n'hi ha que pensen que arribat el moment de trencar amb l'estratègia del passat, que no és igual tenir un compromís que està compromès; s'han de preveure les respostes polítiques als projectes de generalització del servei civil. Un nou discurs, més antimilitarista, una altra línia d'acció ben entesa. Però com que el lloc de l'antimilitarisme és més aviat marginal, perquè potser encara està massa dividit i també perquè la història recent no es

pot resumir d'un sol cop, aquesta nova línia ha de mostrar originalitat. És possible llençar una campanya d'insubmissió com la que hi ha a l'estat espanyol; el pes de la història, l'absència novetat, la situació actual de la insubmissió, i la seva percepció en el món de l'objecció, no són més que alguns elements explicatius. Però cal no somiar més amb el servei alternatiu, en el marc de la conscripció definit pel govern. El servei civil, un compromís individual, un compromís per conveniència personal.

A més a més, si vol que se l'escollin, el M.O.C. ha de tenir un discurs. Conscient d'aquesta carència, de les divergències, si voleu dir-ne oposicions, que hi ha en el seu si, el M.O.C. està avui en ple debat. Un debat que hauria de desembocar en una nova plataforma.

reprendre un discurs polític, un discurs de principis és avui en dia una necessitat pel món de l'objecció, si no vol diluir-se en un

moviment sindical de cridats al servei sense armes. Una reneixença que seria molt ben vinguda, i que no faria altra cosa que redinamitzar l'antimilitarisme a França.

(*) C.C.S.C. : Comité de Coordinació pel Servei Civil, creat al 1972 per associacions que donaven suport als objectors que demanaven una lliure elecció dels destins, avui coordina un centenar d'associacions que es comprometen a respectar la demanda de l'objector, i que, diuen, "s'interpel·len mútuament sobre qüestions referents a l'objecció, al servei civil, a la militarització, a la defensa i a la pau".

És en aquest marc que va encomanar al sociòleg d: Jacquín un estudi sobre el servei civil dels Objectors, i va organitzar un col·loqui als locals de l'Assemblea Nacional. Pel que fa al servei civil, podríem dir que és el sindicat dels patrons...?

R. de Bellefon

Collection Number: AG1977

END CONSCRIPTION CAMPAIGN (ECC)

PUBLISHER:

Publisher:- Historical Papers Research Archive

Location:- Johannesburg

©2013

LEGAL NOTICES:

Copyright Notice: All materials on the Historical Papers website are protected by South African copyright law and may not be reproduced, distributed, transmitted, displayed, or otherwise published in any format, without the prior written permission of the copyright owner.

Disclaimer and Terms of Use: Provided that you maintain all copyright and other notices contained therein, you may download material (one machine readable copy and one print copy per page) for your personal and/or educational non-commercial use only.

People using these records relating to the archives of Historical Papers, The Library, University of the Witwatersrand, Johannesburg, are reminded that such records sometimes contain material which is uncorroborated, inaccurate, distorted or untrue. While these digital records are true facsimiles of paper documents and the information contained herein is obtained from sources believed to be accurate and reliable, Historical Papers, University of the Witwatersrand has not independently verified their content. Consequently, the University is not responsible for any errors or omissions and excludes any and all liability for any errors in or omissions from the information on the website or any related information on third party websites accessible from this website.

This document is part of a collection held at the Historical Papers Research Archive at The University of the Witwatersrand, Johannesburg, South Africa.